

Sygn. akt II Ka 330/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Jarosława Kowalczyka

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2021 r.

sprawy **W. G.**

oskarżonego z art. 190 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 24 lutego 2021 r. sygn. akt II K 412/20

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. stwierdza, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 330/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 24 lutego 2021 r., sygn. II K 412/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
	Zarzut	
1.	<p>Obraza przepisów postępowania w postaci art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk oraz art. 424 § 1 kpk, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, polegająca na dokonaniu oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób dowolny, wybiórczy, z przekroczeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, poprzez pominięcie istotnych okoliczności płynących z zeznań G. G., iż w dacie zdarzenia oskarżony zachowywał się wobec niej bardziej agresywnie niż kiedykolwiek wcześniej, co wzbudziło w niej obawę spełnienia jego gróźb, pominięcie okoliczności wynikających z załączonych przez pokrzywdzoną nagrań, z których wynika, że w trakcie zdarzenia oskarżony co najmniej trzykrotnie groził pokrzywdzonej zabójstwem, obraźliwie się do niej zwracał i krzyczał, jak również brak skonfrontowania treści przedmiotowych nagrań z wyjaśnieniami oskarżonego oraz zeznaniami M. G., P. R. i M. R., nadto zaś pominięcie okoliczności płynących z zeznań M. R., iż w</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>trakcie klótni na posesji jej ojciec był wściekły i gestykulował w kierunku pokrzywdzonej, jak również z zeznań M. G., iż w dacie zdarzenia pokrzywdzona pojawiła się na posesji na umówione wcześniej spotkanie z tym świadkiem, co doprowadziło do wadliwych ustaleń, iż wypowiedziane przez oskarżonego pod adresem pokrzywdzonej groźby zabójstwa, nie wzbudziły w niej uzasadnionej obawy ich spełnienia, a w konsekwencji do niesłusznego i nieznajdującego oparcia w zebranych dowodach uznania braku winy po stronie oskarżonego;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja prokuratora jako bezzasadna, nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy i wyczerpujący przeprowadził postępowanie, analizując zgromadzony materiał dowody w kontekście znamion występku z art. 190 § 1 kk i nie naruszył przy tym norm procesowych art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 424 § 1 pkt 1 kpk, prawidłowo ustalając stan faktyczny i w efekcie uniewinniając oskarżonego. Wyrazem konstatacji Sądu Okręgowego w tym względzie pozostaje uzasadnienie zaskarżonego wyroku, zawierające przekonujące argumenty i przesłanki, które legły u podstaw zaskarżonego wyroku, których nie podważono skutecznie w apelacji prokuratorskiej.</p> <p>Sąd I instancji dysponując na rozprawie głównej walorem bezpośrednio i konfrontując złożone w tej sprawie depozycje z nagraniami audio zdarzenia z</p>		

26 lipca 2020 r. zaliczonymi w poczet materiału dowodowego, opierając się na zasadzie swobodnej oceny dowodów, kierując się zasadami doświadczenia życiowego i uwzględniając tło zdarzenia – spór majątkowy, władny był dojść do przekonania o braku skutku w postaci wywołania u pokrzywdzonej G. G. uzasadnionej obawy, że wypowiedziane przez oskarżonego W. G. groźby zostaną spełnione. Istotą groźby jest oddziaływanie na psychikę drugiej osoby przez przedstawienie zagrożonemu zła, które ma go spotkać ze strony groźącego. Subiektywna obawa osoby pokrzywdzonej odnośnie realizacji gróźb wypowiedzianych pod jej adresem musi być uzasadniona (obiektywna), to znaczy, że zarówno okoliczności w jakich je wypowiedziano, jak i osoba groźącego powinny wywrzeć na bezstronnym, obiektywnym obserwatorze, iż groźby te zostały wypowiedziane z pełnym przekonaniem sprawcy i możliwa jest ich realizacja. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy słusznie doszedł do przekonania, iż w przedmiotowej sprawie, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności tej sprawy, brak było podstaw do przyjęcia, że pokrzywdzona obawiała się ze strony oskarżonego, że spełni on groźbę pozbawienia jej życia. Nawet uwzględniając skomplikowane relacje rodzinne i konflikt majątkowy między stronami, to trudno przyjąć, aby pokrzywdzona mogła uznać groźby wypowiedziane przez oskarżonego, niejako dla wzmocnienia przekazu podczas awantury, za realne.

W orzecznictwie wskazuje się, iż zdarza się, że wypowiedziane słowa pozornie są groźbą ("zabiję cię"),

choć w rzeczywistości są to omal potoczne zwroty, wyrażające jedynie stan emocjonalny mówiącego ("zabiję go"), a nie rzeczywisty zamiar, decyzję popełnienia zabójstwa. Jeśli zamiar taki nie jest potwierdzony, słowa te należy rozważyć, nim ustali się z góry powzięty zamiar sprawcy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 10 stycznia 2017 r., sygn. II AKa 239/16, KZS 2017, nr 2, poz. 72).

Oskarżyciel publiczny we wniesionej apelacji podkreślał, iż oskarżony poza wypowiedzeniem słów wskazanych w treści zarzutu z a/ o (co nie było kwestionowane) obraźliwie zwracał się do pokrzywdzonej i krzyczał, był wściekły i gestykulował, co miało przemawiać za nieudawanym i prawdziwym strachem po stronie pokrzywdzonej. Zwrócić należało jednak uwagę, iż w podobny sposób zachowywała się w stosunku do niego pokrzywdzona. Sąd Rejonowy słusznie zwrócił uwagę, iż pokrzywdzona na słowa oskarżonego w chwili gdy padły nie zareagowała w żaden szczególny sposób, zbagatelizowała je, a na spornej posesji spędziła jeszcze kilkadziesiąt minut, co pozostaje w opozycji do uznania, iż naprawdę obawiała się oskarżonego. Poza argumentami Sądu Rejonowego, uzupełniająco dodać można, iż pamiętać należało, iż stan zgromadzonych dowodów wskazuje, iż pokrzywdzona nie miała oporów wszcząć kłótnię w obecności kilku członków najbliższej rodziny oskarżonego, sama jedna przeciwko kilku obecnym na posesji osobom, nie obawiała się zatem, że zrobią jej krzywdę.

Prokurator we wniesionej apelacji przypomniał, iż ustawodawca nie wymaga, aby między wyrażeniem groźby a powstaniem obawy jej spełnienia musiała zaistnieć koincydencja czasowa (LEX nr 3028938). Oczywiście, że z powyższym poglądem w doktrynie należało się zgodzić, aczkolwiek argument ten nie przystawał do obecnie rozpoznawanej sprawy, gdzie realność spełnienia gróźb pozbawienia życia nie istniała mimo wzburzenia oskarżonego ani podczas awantury na spornej posesji, ani tym bardziej, co pozostaje zgodne z doświadczeniem życiowym w sytuacji, kiedy oskarżony i pokrzywdzona udaliby się do swoich domów i po wszystkim ochłonęli. Skoro przez cały okres istnienia współwłasności spornej nieruchomości oskarżony nie wykonał żadnych czynności związanych z zaimplementowaniem zamiaru wprowadzenia w życie zaszkodzenia pokrzywdzonej w sposób bezprawny, mieszczący się w ramach czynów penalizowanych w Kodeksie Karnym tylko z racji istniejącego między stronami konfliktu majątkowego, Sąd Odwoławczy nie dostrzegł podstaw, aby wywodzić zarówno po stronie pokrzywdzonej, jak i w oczach postronnego obserwatora, realności obaw spełnienia gróźb przez oskarżonego z uwagi na zdarzenie sprowadzające się głośniejszym wymianami zdań, kłótni o porzeczeki i pojedyncze przedmioty znajdujące się na spornej nieruchomości, takie jak chociażby hamak.

W ocenie Sądu Okręgowego, przyczyna pojawienia się pokrzywdzonej na posesji w W. (czy to z własnej inicjatywy, czy też po umówieniu się na wizytę z M. G.)

pozostawała zupełnie bez znaczenia, a prokurator upatruje w tej okoliczności nadmiernego znaczenia w kontekście prawidłowości poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych. Czym innym jest bowiem umówione na posesji spotkanie współwłaścicieli nieruchomości celem omówienia zakresu niezbędnego gospodarowania nią, utrzymania instalacji, urządzeń i zieleni, a czym innym awantura polegająca na wypominaniu sobie zaszłości, wzajemnych żalów i pretensji, m.in. prawidłowości opieki nad starszym członkiem rodziny. Sąd karny nie powinien ingerować w konflikt stricte cywilny, dotyczący rozporządzania nieruchomością stanowiącą współwłasność stron i zajmować stanowisko, kto w tym sporze ma rację i kto przykładowo mógł zebrać owoce porzeczek, których również dotyczył spór w dniu zdarzenia, stanowiący jeden z punktów zapalnych zdarzenia z a/o. Przy braku znamion przestępstwa z art. 190 § 1 kk, spory dotyczące rozporządzania nieruchomością wspólną i jej przynależnościami należą do kompetencji sądu cywilnego.

Kierując się przedstawionymi wyżej racjami, Sąd Odwoławczy stwierdził, że przedstawione w apelacji prokuratora wywody stanowiły jedynie próbę podważenia kluczowego dla kwestii winy ustalenia Sądu I instancji odnośnie realności obawy spełnienia gróźb, opartą na wybiórczo wskazanych okolicznościach, dodatkowo bez uwzględnienia ich całokształtu. Wyczerpujące uzasadnienie Sądu Rejonowego odnoszące się do wszystkich ujawnionych dowodów i znamion czynu z art. 190 § 1 kk i zawarte w nim wnioski, w

<p>pełni podzielił Sąd Odwoławczy. Wymowa wyeksponowanych w apelacji okoliczności związanych ze zdarzeniem nie miała takiego ciężaru gatunkowego i nie przekonała Sądu II instancji do tego, że w niniejszej sprawie doszło do obrazy art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 424 § 1 pkt 1 kpk i w efekcie należało poczynić należało odmienne aniżeli Sąd I ustalenia odnośnie winy oskarżonego W. G.. Z tych wszystkich względów, zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.</p>	
Wniosek	
- o uchylnie skarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia # art. 437 § 2 k.p.k. postępowania
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	

4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 632 pkt 2 kpk, Sąd Okręgowy stwierdził, iż wydatki postępowania odwoławczego w tej sprawie winien ponieść Skarb Państwa.

7. PODPIS